

Zvony nesmrtelných

Robert Křesťan

1. Když jsem sám a když bloudím
a můj plášť padá k zemi
a má hrud' je už jen klec a vězení
je to tak
poslouchám mezi všemi
jejichž smích jsou písňe němých
jenže noc - noc která zpívá
je jen klam
je to tak

R: Slyším bít zvony nesmrtelných

Jednou
já slyším bít zvony nesmrtelných
jen pojednou
i kámen se pohne a roztaje sníh
já slyším bít zvony nesmrtelných

2. Přejde král i všichni druzí
bledá tvář poutníkova
síla dnů i pravda věků v objetí
je to tak
ani stráž není nová
ani veliký slova
jenže lež - lež která zpívá
nebolí
je to tak

R: